

Η αναπνοή σας

Η ολοκλήρωση των διαδικασιών εκλογής Πρόεδρου στο ΠΑΣΟΚ, κλείνει μια μακρά και έντονη περίοδο εσωστρέφειας, με τα βέλη να εξακοντίζονται στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, με ανοίξεις επιθέσεις, με ανούσιες αναφορές σε θέματα που αν δεν προκαλούν απέχθεια, σίγουρα δεν ενδιαφέρουν την συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών.

Υπάρχει όμως και η αισιόδοξη προσέγγιση.

Σε μια πρωτόγνωρη διαδικασία συμμετοχής, 750.000 μέλη και φίλοι του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή το 1/4 των ψηφοφόρων του, έσπευσε να λάβει μέρος, με αγωνία για το μέλλον του κινήματος, με ενδιαφέρον για την προοπτική του.

Ο Γιώργος Παπανδρέου πέτυχε μια καθαρή νίκη, χωρίς περιθώρια για αμφισβητήσεις, που του δίνει την απόλυτη δυνατότητα να προχωρήσει στην υλοποίηση των σχεδίων του, για να οδηγήσει το ΠΑΣΟΚ στην νίκη. Γιατί η νίκη είναι προϋπόθεση για να κάνει πράξη τις νεωτερικές ιδέες του, να υλοποιήσει το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, να πετύχει την αυτονομία της πολιτικής,

Στον αγώνα αυτό όλοι έχουν χρέος να συνδράμουν, όλοι πρέπει να κληθούν να συνδράμουν. Δεν χωρούν μεμφιμορίες, δεν χωρούν αποκλεισμοί. Όχι μόνο τα 2.800.000 πολίτες που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές, αλλά και εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι, απαιτούν και ελπίζουν σε ένα μεγάλο και πλειοψηφικό κόμμα, που θα δώσει διέξοδο στα πολλά και ποικίλα προβλήματα που ταλαιπωρούν την Χώρα και τους πολίτες, ως σύνολο ή ως άτομα.

Σ' αυτούς τους πολίτες οφείλει το ΠΑΣΟΚ την ύπαρξη του, Σ' αυτούς οφείλουν τα στελέχη τον ρόλο τους, και ο γνήτης την προοπτική διακυβέρνησης της Χώρας.

Όμως οι πολίτες αυτοί δεν ανέχονται και δεν αντέχουν την κυβερνητική πολιτική που σήμερα υφίσταται η χώρα.

Ζητούν διέξοδο από την ανεργία και την υποαπασχόληση, την ακρίβεια την αλαζονεία και τον κομματισμό.

Ζητούν ίσες ευκαιρίες και δικαιώματα για όλους τους πολίτες, προοπτική για την νέα γενιά, ισότητα για τις γυναίκες, μέριμνα για τους κάθε λογής αποκλεισμένους.

Ζητούν μια Χώρα περήφανη, με παρουσία στο διεθνές στερέωμα, με ρόλο στην Ευρώπη, που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας, για να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο σήμερα για τους ίδιους και αύριο για τα παιδιά τους.

Όμως δεν αρκούνται σε διακηρύξεις με τις οποίες όλο το πολιτικό σύστημα συστηματικά τους βομβαρδίζει. Ζητούν πειστικές απαντήσεις για προωθούμενες πολιτικές, για ανθρώπους που θα τις κάνουν πράξη, για αρχές και αξίες. Και εξακολουθούν να μην πείθονται εύκολα.

As μην το ξεχνά κανείς αυτό!

Η Συντακτική Ομάδα

4 κεκτημένα 4 μεγάλα ΟΧΙ

Η ομιλία της Άννας Διαμαντοπούλου στην Εθνική Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ

Είμαστε εδώ απ' όλη την Ελλάδα και ελπίζουμε να εκφράσουμε όλη τη κοινω- νία. Είμαστε στην τέταρτη δεκαετία του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή διανύουμε την ωριμότητά μας.

Είμαστε ένα κόμμα που προσέφερε πολλά στην ιστορία της χώρας και παίζει ακόμα κυρίαρχο ρόλο στις εξελίξεις. Ο καθένας από εμάς και συλλογικά όλοι μαζί, κουβαλάμε **τέσσερα κεκτημένα** που πρέπει να αποτελούν τη βάση για οποιαδήποτε νέα πορεία.

Το πρώτο κεκτημένο είναι το μεγάλο επίτευγμα του Ανδρέα Παπανδρέου να φτιάξει το ΠΑΣΟΚ, ένα μεγάλο πλειοψηφικό κόμμα. Να ενώσει για πρώτη φορά τη δημοκρατική παράταξη σε ένα συμπαγές κόμμα και να βρεθούν μαζί τροτσικιστές και κεντρώοι, δεκαεσσάρηδες και αγωνιστές της εθνικής αντίστασης, αγρότες και διανοούμενοι.

Το δεύτερο μεγάλο κεκτημένο είναι ότι η πρώτη περίοδος διακυβέρνησης έκανε το ΠΑΣΟΚ συνώνυμο της δύναμης **δημοκρατικής και κοινωνικής ισορροπίας**. Έφερε και το άλλο μισό του πληθυσμού στην επιφάνεια. Το ΠΑΣΟΚ άλλαξε τα δεδομένα της χώρας δημιουργώντας μια ευρύτατη μεσαία τάξη που είναι ακόμα και σήμερα η ραχοκοκαλιά της χώρας μας.

Το τρίτο μεγάλο κεκτημένο είναι το μεταρρυθμιστικό έργο των κυβερνήσεων Σημίτη. Η τρίτη δεκαετία με τα μεγάλα επιτεύγματα με τους ρυθμούς ανάπτυξης, με τις υποδομές, με τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο δημόσιο τομέα, στην αποκέντρωση, στην αγορά. Με τα μεγάλα επιτεύγματα στο βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων. Είναι η εποχή που το ΠΑΣΟΚ μπαίνει στον πυρήνα των αναπτυγμένων χωρών της Ευρώπης και γίνεται κομμάτι της οικογένειας των ευρωπαϊκών σοσιαλ-δημοκρατικών κομμάτων.

Το τέταρτο μεγάλο κεκτημένο είναι η **πολιτική ενότητα** που κατακτά με πολύ συγκροτημένο τρόπο το ΠΑΣΟΚ την περίοδο 2004 - 2007. Γιατί εκείνη την περίοδο, μετά από μια μεγάλη ήττα, μετά από μια νέα κυβέρνηση της δεξιάς και πολύ ισχυρή, το ΠΑΣΟΚ εξασφαλίζει κεκτημένα των οποίων τη σημασία δεν έχουμε κατανοήσει σήμερα. Ο Γιώργος Παπανδρέου κάνει ένα εγχείρημα, που γίνεται στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, αυτό της ενσωμάτωσης του κεντροαριστερού φιλελευθερισμού στο σοσιαλδημοκρατικό πλαίσιο. Ίσως όχι αρκετό, αλλά εξαιρετικά σημαντικό.

Ταυτόχρονα **συμφωνούμε τη νέα ιδεολογική διακήρυξη, ένα νέο καταστατικό για το ανοιχτό κόμμα και μια νέα προγραμματική πρόταση**. Όλα αυτά τα

συμφωνούμε σε μεγάλες ανοιχτές διαδικασίες συνεδρίων με χιλιάδες συμμετέ- χους, μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου, Βουλευτές και χιλιάδες στελέχη από όλη την Ελλάδα.

Τι σημαίνει αυτό το ομόφωνα σύντροφοι;

Αυτή η εύκολη αναγωγή των προτάσεων του κόμματος σε πολύ αριστερά ή λίγο αριστερά, σε πολύ φιλολαϊκά ή λίγο φιλολαϊκά, αυτής της ιδεολογικής σύγχυσης όσον αφορά τουλάχιστον τα βασικά κείμενά μας.

Σημαίνει ότι ή πρέπει να κάνουμε ο καθένας την αυτοκριτική του για την ψήφο που έδωσε γιατί δεν υπάρχει κανένας που δεν την έδωσε ή πρέπει να σκεφτούμε ότι η αδράνεια της ομοφωνίας δεν είναι τελικά θετικό για ένα δημοκρατικό κόμμα.

Όμως το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι αυτό το κόμμα μετά από την ήττα του 2004 μετά από εσωτερικές συγκρούσεις, με μεγάλα προβλήματα στο χώρο του, επιτυγ- χάνει στο σύνολο των στελεχών του αυτή τη σημαντική **πολιτική ενότητα στην οποία αναφέρονται και οι τρεις υποψήφιοι πρόεδροι σήμερα** και πάνω στην οποία χτίζουν. Γιατί κανείς δεν αμφισβήτησε τη διακήρυξη που όλους εδώ μας ενώνει. Κανείς δεν αμφισβήτησε τις προγραμματικές θέσεις με τις οποίες μπορού- με να παλέψουμε απέναντι στη Νέα Δημοκρατία.

Τα τέσσερα αυτά κεκτημένα που αφορούν και τις τέσσερις περιόδους στις οποίες αναφέρθηκαν αποτελούν στοιχείο της ιστορίας και της δύναμής μας. Και **κάνουν μεγάλο κακό όσοι επιλεκτικά αποσπούν τμήματα από την ιστορία μας και αφαιρούν τη θετική συνεισφορά στη χώρα στο κόμμα και στην παράταξη**.

Όμως ταυτόχρονα με αυτά που εμείς έχουμε στα χέρια μας ταυτόχρονα με την κριτική που κάναμε με μεγάλη ένταση όλων αυτόν τον καιρό, **δεν μπορεί να θεωρούμε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι μόνο του στην Ελλάδα και η Ελλάδα είναι μόνη της στην Ευρώπη** και η Ευρώπη είναι μόνη της στον κόσμο.

Σύντροφοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση όταν εγώ ήμουν επίτροπος, στις 15 χώρες οι 11 ήταν σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις. Σήμερα στις 27 χώρες οι έξι έχουν σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις. Οι άλλες επτά είναι συνασπισμοί σοσιαλδημο- κρατικών και χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων. Και οι υπόλοιπες είναι συντρι- πτικά κόμματα.

Η σοσιαλδημοκρατία υφίσταται και διέρχεται μια κρίση την οποία πρέπει να κατανοήσουμε ότι για να την ξεπεράσουμε και να την αλλάξουμε

Συνέχεια στη σελ. 2

Διαβάστε επίσης...

- 34 χρόνια μετά ...
- «Πρόχειρος ο προϋπολογισμός του 2008»
- Άννας Ανάγνωσμα
- Η αναβάθμιση των κατεχομένων προχωράει και εμείς «κοιμόμαστε»
- Η κυβέρνηση αδιαφορεί για τον ΟΤΕ

Συνέχεια από την σελ. 1

πρέπει να είμαστε κομμάτι μιας μεγάλης οικογένειας. Να παλέψουμε σε όλα τα επίπεδα με τους συντρόφους μας σε άλλες χώρες, γιατί τα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης, της οικονομίας, των εξαγωγών που υφιστάμεθα εμείς ως χώρα, αλλά και οι διπλανοί μας π.χ. Γερμανοί από το Κουβέιτ, δεν αντιμετωπίζονται μέσα στο μικρό κομμάτι της Ελλάδας, μέσα στο μικρό κομμάτι του ΠΑΣΟΚ.

Η διεθνής διάσταση των αγωνιών μας, των εμπειριών μας, αυτών που ενσωματώνουμε είναι εξαιρετικά σημαντικά.

Και αυτή τη δουλειά την κάναμε. **Μέσα στο πρόγραμμά μας δεκάδες στελέχη που βρίσκονται εδώ δούλεψαν, ήρθαμε σε επαφή με όλα τα ρεύματα, με ιδέες, με πολιτικές, τις αποτυπώσαμε και τι χρειαζόμαστε;** Να τις πιστέψουμε και να τις κάνουμε κτήμα του ελληνικού λαού.

Βεβαίως έχει ευθύνη ο Πρόεδρος, που η πρότασή μας και η δύναμή μας δεν ήταν στην πρώτη γραμμή. Μήπως έχουμε και εμείς, όλα τα μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου ευθύνη, που στον καθημερινό μας διάλογο με την κοινωνία, μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ελάχιστα αναφερθήκαμε στο πρόγραμμα που σήμερα όλοι αναφερόμαστε;

Μήπως τα χιλιάδες στελέχη μας, οι Βουλευτές μας είχαν βάλει στο στόμα τους τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την παιδεία, που είναι πρωτοποριακές και ουσιαστικά ανατρέπουν τα δεδομένα και φέρνουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο και το δημόσιο σχολείο στην πρωτοπορία;

Μήπως εμείς οι ίδιοι εδώ μέσα ξέρουμε τις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για τη νέα μορφή οικογένειας, για το δημογραφικό, για το συνταξιοδοτικό, για το ασφαλιστικό, για την πράσινη οικονομία; Είμαι σίγουρη ότι εάν κάνουμε ένα τεστ ελάχιστα θα ξέρουμε και αυτό γιατί δεν μάθαμε ή πάσαμε ή ξεχάσαμε να συζητούμε πολιτικά και να στρατευόμαστε πίσω από ιδέες και προτάσεις.

Η ήττα αναλύθηκε όλες αυτές τις ημέρες πολύ. **Θεωρώ ανεπαρκές και ύποπτο το να φορτώνεται η ήττα σε άλλες περιόδους και σε άλλες εποχές, όπως ανεπαρκές και ύποπτο να φορτώνεται η ήττα σε έναν άνθρωπο.**

Πρέπει όλοι να κατανοήσουμε ότι η ήττα δεν έχει συνήθως πατέρα αλλά ο καθένας ως ψάξει μέσα μας για τη δική του τουλάχιστον ευθύνη.

Η επομένη της ήττας μας, η ημέρα της ήττας, η ίδια η ήττα μας βρήκε όλους, εξαιρετικά απροετοίμαστους, εγκληματικά απροετοίμαστους. Γι' αυτό και οδηγηθήκαμε σε άσφαλτες κινήσεις και σε ένα σοκ. Ένα σοκ που μας οδήγησε να περάσουμε και να ζήσουμε το ΠΑΣΟΚ της μελαγχολίας, ένα ΠΑΣΟΚ που ζει έναν ιδιότυπο αυτισμό, που συναλλάσσεται μεταξύ του ως να μην υπάρχει η κοινωνία.

Ένα ΠΑΣΟΚ που μπαίνει και να μην έχουμε καμιά ψευδαίσθηση γι' αυτό, στη δύνη μιας υπαρξιακής κρίσης χωρίς αυτογνωσία, χωρίς αυτοσυγκράτηση που αυτοποροβολείται και αυτοκαταστρέφεται, σκορπίζοντας απλόχερα τη μεγάλη του κληρονομιά.

Γι' αυτές τις 40 μέρες που άλλαξαν το ΠΑΣΟΚ, γι' αυτές τις 40 μέρες που θέλουμε όλοι να ξεχάσουμε, θέλω να πω **4 μεγάλα όχι που δεν πρέπει να ξαναδούμε ποτέ μπροστά μας. Όχι, που έχει ανάγκη να τα ακούσει η κοινωνία και όχι μόνο εμείς σύντροφοι.** Όχι που δεν αφορούν τους υποψήφιους αρχηγούς αλλά σίγουρα αφορούν τους πρωταγωνιστές αυτής της διαμάχης.

Λέμε όλοι **όχι στη λογική της κληρονομικότητας και της ιδιοκτησίας στο ΠΑΣΟΚ.** Το ΠΑΣΟΚ είναι ένα σύγχρονο κόμμα που δεν έχει ανάγκη και δεν μπορεί να βασίζεται στη λογική του διαδόχου.

Εγώ χάρηκα πολύ χτες που με την ομιλία του ο Γιώργος Παπανδρέου, διαχώρισε τη θέση του από αυτή τη λογική. Όταν το 2004 παραιτήθηκε από επίτροπος και στρατεύθηκε με τον Γιώργο Παπανδρέου, το έκανα γιατί γι' αυτό τον άνθρωπο αισθανόμουν περήφανη σε κάθε σημείο της γης που πήγαινα. Γιατί είχε νεωτερικές ιδέες, γιατί είχε δώσει μάχες. Θα ήμουν μαζί του ακόμη και αν τον λέγανε Ανδρέα Παπαγεωργίου, γιατί **τους ηγέτες τους κρίνουμε γι' αυτό που είναι, όχι για την καταγωγή τους.**

Το δεύτερο όχι είναι το όχι στη λογική των εσωτερικών εχθρών. Όσοι θεώρησαν ότι θα αιτιολογήσουν την ήττα με υπονομευτές, με συνωμότες, με καθεστωτικούς, με κυβερνητιστές προσέφεραν ένα μεγάλο όπλο στη Νέα Δημοκρατία. Ίσως όλα αυτά να υπάρχουν - όπως υπάρχουν - σε όλους τους χώρους και στους πολιτικούς και στους επαγγελματικούς. Όμως **εμείς για το σύνολο των στελεχών μας** είτε υποστήριξαν τον άλφα αρχηγό είτε τον βήτα **είμαστε περήφανοι, γιατί η πλειοψηφία τους έχει ήθος και έχει προσφορά.**

Το τρίτο όχι, είναι όχι στο μηδενισμό και στα διλήμματα. Όχι στα κάθε είδους διλήμματα. Εάν μείνουμε ή φύγουμε, εάν κερδίζουμε ή χάνουμε και με ποιον τρόπο τίθενται τα διλήμματα αυτά. Η μείωση του αντιπάλου και η στροφή σε φοβικά σύνδρομα συρρικνώνει το ΠΑΣΟΚ και αποστρέφει τους πολίτες από μας.

Τέλος, **το τελευταίο όχι, είναι όχι στη λογική του μεσσία είτε ως υιός του Θεού είτε ως έχων την επιφώτιση του αγίου πνεύματος.** Γιατί η πολιτική δεν είναι μεταφυσική. Η πολιτική θέλει στρατηγό αλλά θέλει και στρατιώτες και κανείς δεν κερδίζει τη μάχη μόνος του, την κερδίζει μόνο με στρατευμένους και με σχέδιο.

Αυτά τα όχι αν τα συμφωνήσουμε όλοι, θα πουν και **όχι στη ληξιαρχική πράξη αποσύνθεσης του ΠΑΣΟΚ.**

Θέλω σύντροφοι τώρα πολύ σύντομα να πω για την 12η Νοέμβρη. Τι εγώ θα περίμενα να ακούσω από τους υποψήφιους αρχηγούς και δεν άκουσα ως προϋποθέσεις για την ανασύνταξη και νίκη.

Φοβάμαι ότι στις 12 Νοεμβρίου πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι, για να μη μείνουμε πάλι έκπληκτοι, για ένα εκλογικό ποσοστό που θα είναι πολύ μικρότερο από αυτό που ξέραμε και από αυτό που περιμένουμε.

Ο Πρόεδρος της επόμενης μέρας θα πρέπει να **περιθάλψει τραυματίες, θα πρέπει να ανασυντάξει το στρατό, θα πρέπει να καθαρίσει και να σιδερώσει τη σημαία που κουρελιάσαμε.** Θα πρέπει να δώσει μάχες από την πρώτη στιγμή και **βέβαια** θα έχει μια καθαρή και σαφή εντολή. **Θα πρέπει να νικήσει τη Νέα Δημοκρατία.**

Υπάρχουν τρία θέματα, στα οποία θα περίμενα πιο συγκροτημένες απαντήσεις.

Η ενότητα και η συλλογικότητα, οι προτάσεις μου κατατέθηκαν στο Εθνικό Συμβούλιο για το πώς βλέπω τις νέες αλλαγές στο κόμμα.

Το δεύτερο σημαντικό θέμα ο εθνικός στόχος. Και θέλω μισό λεπτό γι' αυτό το θέμα. Τι είναι αυτό που συμπαρασύρει έναν λαό και τον εμπνέει για το αύριο; Είναι ο ηγέτης που συνδέει το όνομά του με έναν μεγάλο εθνικό στόχο. Έχω πει και έχω γράψει και επιμένω ότι για τη χώρα στη

συγκεκριμένη περίοδο **ο εθνικός στόχος είναι η Ελλάδα να μπει στην πρωτοπορία της γνώσης.** Μια μεταρρύθμιση, μια επανάσταση και όλοι οι πόροι και οι προϋποθέσεις στο σχολείο, στο γυμνάσιο, στο πανεπιστήμιο, στο διαδίκτυο, στην ηλεκτρονική εποχή.

Εάν γίνει όραμα αυτός ο στόχος ή όποιο άλλο επιλέξει ο αρχηγός που θα πρέπει να τον συμφωνήσει με τους άλλους, τότε αυτόματα έχει και το πιστοποιητικό της αυτονομίας. Γιατί η αυτονομία καταγράφεται στο λαό όταν έχει άμεση επαφή με το λαό και εμπνέει το λαό. Η αυτονομία δεν χαρίζεται, η αυτονομία δεν κατακτάται απλά επειδή ορκιζόμαστε σε αυτή. Κατακτάται μόνο όταν ο ηγέτης έχει πραγματική σχέση και η πραγματική σχέση έχει να κάνει με πολιτικές.

Το τρίτο θέμα για την επόμενη μέρα είναι η αντιπολιτευτική στρατηγική. Ήθελα να πω δύο - τρία παραδείγματα, τα οποία δεν έχω το χρόνο, γι' αυτό και θα φτάσω στο τέλος.

Σύντροφοι την 1η Οκτωβρίου **κλείνοντας το θέμα της δικής μου υποψηφιότητας** επεσήμανα ότι **δεν με εκφράζει αυτή η αντιπαράθεση** έτσι όπως ξεκίνησε και αιτιολόγησα την απόφασή μου με τα εξής. Είπα ότι «θέλω όπως όλοι μας να παρακολουθήσω τις θέσεις και το πολιτικό στίγμα των υποψηφίων. Την ικανότητά τους να διαχειρίζονται ανθρώπους και καταστάσεις, τη συμπεριφορά τους, τις αλλαγές που προτίθενται να δρομολογήσουν και έτσι να καταλήξω στην τελική μου απόφαση».

Θεωρώ ότι η διαδικασία έτσι όπως εξελίχθηκε με αποκορύφωμα τη χτεσινή μετωπική σύγκρουση, απέδειξε ότι **η ηγεσία δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα στο ΠΑΣΟΚ.** Θα έλεγα με επίγνωση των λόγων μου ότι το κυρίαρχο πρόβλημα, είναι η ύπαρξη του μεγάλου ΠΑΣΟΚ που ξέρουμε. Γιατί **μόνο ένα ΠΑΣΟΚ που θα καταφέρει να υπάρξει, είναι ένα ΠΑΣΟΚ που θα μπορέσει να αλλάξει, ώστε να μπορέσει να νικήσει.**

Το ΠΑΣΟΚ σήμερα δεν περνά σε νέα φάση. Το ΠΑΣΟΚ σήμερα περνά την τελευταία φάση μιας αναστημένης εσωτερικής διαμάχης, που ξεκίνησε στο παρελθόν ως πολιτική και κατέληξε σήμερα ως προσωπική.

Όμως ο λαός δεν μπορεί να περιμένει τα δικά μας πολεμικά ανακοινωθέντα. **Η σημερινή κατάσταση χρειάζεται μια ηγεσία που να μπορεί να ενώσει τη βάση και να συνθέσει τα στελέχη. Χρειάζεται μια ηγεσία που μπορεί να κάνει το επόμενο βήμα εκφράζοντας το πολιτικό φάσμα από την αριστερά στο κέντρο.** Χρειάζεται **μια ηγεσία με ισχυρή αντίληψη για το ρόλο της χώρας στην Ευρώπη, για το ρόλο του ΠΑΣΟΚ στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία.** Στις 12 Νοέμβρη πρέπει να είμαστε όλοι παρόντες και συμμετέχοντες.

Πράγμα καθόλου αυτονόητο, εάν δεν υπάρχει η προσωπικότητα εκείνη που θα επιδείξει τη νηφαλιότητα, τη ψυχραιμία, τη μεγαθυμία και την υπέρβαση.

Αυτή η προοπτική πιστεύω ότι μπορεί να εξυπηρετηθεί συγκριτικά καλύτερα στην παρούσα συγκυρία με την παράταση της θητείας του σημερινού Προέδρου του Γιώργου Παπανδρέου. **Και αναφέρομαι στον όρο παράταση, γιατί πολλά έγιναν και δεν αξιοποιήθηκαν και πολλά που δεν έγιναν υποσχέθηκε ότι θα γίνουν.**

Εμείς θα είμαστε **όλοι εδώ χωρίς καμιά εξαίρεση.** Ο καθένας με το ρόλο του και εγώ σαν μέλος και βουλευτής **για την ενότητα, την αλλαγή και τη νίκη** που πιστεύουμε βαθιά.

«Μόνο ένα ΠΑΣΟΚ που θα καταφέρει να υπάρξει, είναι ένα ΠΑΣΟΚ που θα μπορέσει να αλλάξει, ώστε να μπορέσει να νικήσει».

«Η σημερινή κατάσταση χρειάζεται μια ηγεσία που να μπορεί να ενώσει τη βάση και να συνθέσει τα στελέχη. Χρειάζεται μια ηγεσία που μπορεί να κάνει το επόμενο βήμα εκφράζοντας το πολιτικό φάσμα από την αριστερά στο κέντρο. Χρειάζεται μια ηγεσία με ισχυρή αντίληψη για το ρόλο της χώρας στην Ευρώπη, για το ρόλο του ΠΑΣΟΚ στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία».

34 χρόνια μετά ...

"Ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία, είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη." Μίλαν Κούντερα

"Εθνική ανεξαρτησία – Λαϊκή κυριαρχία

Οι φοιτητές απ' όλες τις σχολές στη διάρκεια του φοιτητικού κινήματος συνειδητοποιήσαμε πως τα προβλήματα μας, σχετικά με τον εκδημοκρατισμό της Παιδείας και τη λειτουργία του Εκπαιδευτικού συστήματος, δεν λύνονται χωρίς την αλλαγή της συγκεκριμένης πολιτικής καταστάσεως.

Αρχίζοντας έτσι πολιτικό αγώνα οι φοιτητές και οι Έλληνες εργαζόμενοι, που κλείστηκαν στο Πολυτεχνείο, ξεκαθαρίζουν τις θέσεις τους και καλούν τον ελληνικό λαό να συσπειρωθεί γύρω τους και ν' αγωνισθεί μαζί τους ως την τελική νίκη.

1. Πρωταρχική προϋπόθεση για την επίλυση όλων των λαϊκών προβλημάτων θεωρούμε την άμεση παύση του τυραννικού καθεστώτος της Χούντας και την παράλληλη εγκαθίδρυση της λαϊκής κυριαρχίας.

2. Η εγκαθίδρυση της λαϊκής κυριαρχίας συνδέεται αναπόσπαστα με την εθνική ανεξαρτησία από τα ξένα συμφέροντα, που χρόνια στήριζαν την τυραννία στη χώρα μας.

Η πλατιά κινητοποίηση του ελληνικού λαού κι η εκδήλωση συμπάραστασης απ' όλες τις γωνίες της Ελλάδας είναι η καλύτερη απάντηση σε όσους επεχείρησαν να μας δυσφημήσουν.

Ελληνικό λαέ, ο αγώνας γύρω από τη λαϊκή κυριαρχία και την εθνική ανεξαρτησία σήμερα συνίσταται στις άμεσες μαζικές διεκδικήσεις, στα οικονομικά, επαγγελματικά και κοινωνικά σου προβλήματα με απεργιακούς αγώνες, με μαζικές κινητοποιήσεις, με συλλαλητήρια, με προοπτική τη γενική απεργία για την ανατροπή της Δικτατορίας.

Η παρουσία μας εδώ αποτελεί κέντρο συσπείρωσης, κινητοποίησης και μαζικοποίησης του λαϊκού αγώνα.

Όλοι ενωμένοι στον αγώνα για τη δημοκρατία και την εθνική ανεξαρτησία.

Διακήρυξη της Συντονιστικής Επιτροπής της κατάληψης

Από το βήμα της Βουλής

Η αναβάθμιση των κατεχομένων προχωράει και εμείς «κοιμόμαστε»

«Την αγωνία της για τις διαγραφόμενες εξελίξεις στο Κυπριακό και -κυρίως- την ουσιαστική αναβάθμιση των κατεχομένων, σε βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, εξέφρασε με ερώτησή της στην Υπουργό Εξωτερικών κα Ντόρα Μπακογιάννη, η κα Άννα Διαμαντοπούλου. Όπως επισημαίνει στην ερώτησή της «η ουσιαστική και τυπική αναβάθμιση των κατεχομένων προχωράει ταχύτατα» τη στιγμή που «εμείς πράγματι «κοιμόμαστε» και ζητά να ενημερωθεί η Βουλή για τη θέση και την εκτίμηση της κυβέρνησης σχετικά με τις προοπτικές ανάληψης νέας πρωτοβουλίας για την επίλυση του Κυπριακού καθώς και για τις ενέργειές της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών και αλλού προκειμένου να ανατραπεί η συνεχής ανάπτυξη διμερών οικονομικών και πολιτικών σχέσεων -δημόσιου και ιδιωτικού τομέα- με τα κατεχόμενα».

Η κυβέρνηση αδιαφορεί για τον ΟΤΕ

«Από το 2004 η κυβέρνηση μεθοδεύει την παραχώρηση σημαντικού μέρους του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ καθώς και την διοίκηση του οργανισμού σε μεγάλο Ευρωπαϊκό τηλεπικοινωνιακό πάροχο ο οποίος θα αποτελέσει και τον στρατηγικό εταίρο του ΟΤΕ. Για το σκοπό αυτό υλοποίησε μεγάλο πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου και ανέστειλε την λήψη σημαντικών επενδυτικών αποφάσεων, με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις για το μέλλον του ΟΤΕ. Σήμερα, μετά την παρέλευση τεσσάρων άκαρπων ετών, η κυβέρνηση φαίνεται να επιμένει στο σχέδιο της περί στρατηγικού εταίρου ενώ το τοπίο γύρω από τον ΟΤΕ διαρκώς μεταβάλλεται με τρόπο που καθιστά τους στόχους της κυβέρνησης ανέφικτους ή τουλάχιστον δύσκολα επιτεύξιμους». Αυτό υπογραμμίζει σε ερώτηση της η Άννα Διαμαντοπούλου προς τους Υπουργούς Οικονομίας & Οικονομικών και Μεταφορών & Επικοινωνιών (31.10.2007).

Η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ επισημαίνει ότι : α) την ανάδειξη ισχυρού νέου μετόχου, που κατέχει κατά δήλωση του περίπου το 15% του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ (και με πιθανή την περαιτέρω αύξησή του), β) την μείωση του μεριδίου του Δημοσίου κάτω από το όριο που εξασφαλίζει το δικαίωμα βέτο της μειοψηφίας γ) τις αναμενόμενες εξελίξεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση δ) το νέο τοπίο ανταγωνισμού με την είσοδο ισχυρών παικτών τελευταία στο χώρο της σταθερής τηλεφωνίας.

«Σε όλες αυτές τις εξελίξεις, αναφέρει, η κυβέρνηση είτε αδιαφορεί είτε αρκείται σε επικοινωνιακού τύπου συζητήσεις με τον νέο ισχυρό μέτοχο, ενώ την ίδια ώρα η διοίκηση του ΟΤΕ έχει εφεύρει το «σωσίβιο» της εξαγοράς ή συγχώνευσης του ΟΤΕ με την θυγατρική του COSMOTE . Με όλα τα παραπάνω η έκβαση του εγχειρήματος αυτού δυσχεραίνεται εξαιρετικά»

Η κυρία Διαμαντοπούλου κάλεσε τους αρμόδιους υπουργούς να ενημερώσουν την εθνική αντιπροσωπεία αν υπάρχει στρατηγικό σχέδιο από την πλευρά του κυρίου μετόχου, δηλαδή της κυβέρνησης, για το μέλλον και την περαιτέρω ανάπτυξη του ΟΤΕ και να το καταθέσουν μαζί με το επιχειρησιακό σχέδιο και το σχετικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησής του. Ποια είναι τα σχέδια της κυβέρνησης για την ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών και την διασφάλιση της καθολικής υπηρεσίας, ζήτημα που αφορά το σύνολο των κατοίκων της χώρας.

«Πρόχειρος ο προϋπολογισμός του 2008»

Ομιλία Άννας Διαμαντοπούλου στην εκδήλωση του IOBE

«Ο προϋπολογισμός του 2008 πέρα των άλλων προβλημάτων του είναι ένας πρόχειρος προϋπολογισμός. Το 50% των πρόσθετων φορολογικών εσόδων που περιέχει είναι στον αέρα μετά τις ανακλήσεις δύο σημαντικών προεκλογικών εξαγγελιών, για το πετρέλαιο θέρμανσης και την αλλαγή στην φορολόγηση των ακινήτων. Ο προϋπολογισμός αποτυπώνει την έλλειψη σχεδίου της Κυβέρνησης για την οικονομία και τα αποτελέσματα αυτής της έλλειψης που είναι η διαρκής μείωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, η μεγέθυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, η απώλεια αναπτυξιακών πόρων, αλλά και επιφέρει πλήγμα στην αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος.

Επειδή δε αυτός ο προϋπολογισμός ήταν η αιτία των εκλογών αποτυπώνει και τη σοβαρότητα του εγχειρήματος. Ο εκουχρονισμός της κατάρτισης και υλοποίησης του προϋπολογισμού είναι μία αδήριτη ανάγκη για την ελληνική διοίκηση και οικονομία, αλλά προϋποθέτει νέα πολιτική και διοικητική κουλτούρα". Τις επισημάνσεις αυτές έκανε η Άννα Διαμαντοπούλου μιλώντας σε εκδήλωση του IOBE με θέμα:

«Σύνταξη και εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού: Αδυναμίες του σημερινού συστήματος και προτάσεις για μεταρρύθμιση (15.11.2007)

Αναφερόμενη στο προϋπολογισμό του 2008 αναρωτήθηκε «πως θα μπορέσει η σημερινή κυβέρνηση να προχωρήσει σε μια σύγχρονη λογική προϋπολογισμού βασισμένο σε στόχους και δείκτες όταν προεκλογικά δεν κατέθεσε πρόγραμμα! Όταν δεν υπάρχει πρόγραμμα, δεν υπάρχουν προτεραιότητες, οι οποίες εν τέλει υποδεικνύονται από τις διευθύνσεις των Υπουργείων με βάση τις τρέχουσες υποθέσεις τους».

Ακόμη πρότεινε η Βουλή να έχει αναβαθμισμένο ρόλο τόσο στη σύνταξη όσο και στην παρακολούθηση της εξέλιξης του προϋπολογισμού και πρότεινε την έγκαιρη και συστηματική δημοσιοποίηση στοιχείων και ενημέρωση του Κοινοβουλίου για την εξέλιξη της εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε τακτά

διαστήματα. Στη συνέχεια παρουσίασε τις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για την αλλαγή του συστήματος σύνταξης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού και τη μετάβαση σε ένα Προγραμματικό Προϋπολογισμό με έμφαση στη διαφάνεια, την αξιολόγηση, τη λογοδοσία και την αποτελεσματικότητα.

«Εμείς, είπε, στοιχηματίζουμε σ' ένα αποδοτικό για τους πολίτες δημόσιο τομέα, σε αντίθεση με την άποψη των συντηρητικών στην Ελλάδα και σ' όλο τον κόσμο που τον θεωρεί αναγκαίο κακό, τον οδηγεί στην συρρίκνωση, υποχρηματοδότηση, εγκατάλειψη».

Τέλος πρότεινε:

- την κατάργηση των «ειδικών λογαριασμών»,
- τη σύνταξη ισολογισμών και την υιοθέτηση του διπλογραφικού συστήματος για όλα τα δημόσια ιδρύματα
- τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο όλων των χρηματοδοτήσεων με Υπουργική απόφαση
- την εισαγωγή της χρηματοδότησης με βάση αποτελέσματα και ποιότητα υπηρεσιών και την επιβράβευση των φορέων με υψηλές επιδόσεις και,
- τη μετατροπή της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας σε ανεξάρτητη υπηρεσία.

Άννας Ανάγνωσμα

του Νίκου Γεωργιάδη - Εφημερίδα "Πρώτο Θέμα(11/11/2007)

«Προς τι τόσο μίσος και σπαραγμός για μια λέξη όπως είναι η "παράταση", για χάρη της οποίας για πρώτη φορά στην πολιτική ιστορία της χώρας έχει δαπανηθεί τόσο μελάνη και τόσος τηλεοπτικός χρόνος;

Προς τι τέτοιος "αιφνιδισμός" για το περιεχόμενο μιας ομιλίας, η οποία εν πάση περιπτώσει αποκαλύπτει όλα όσα σκέπτονται οι πρωτομάστορες του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν τολμούν να το δημοσιοποιήσουν;

Προς τι τόσο μίσος και σπαραγμός για μια λέξη όπως είναι η "παράταση", για χάρη της οποίας για πρώτη φορά στην πολιτική ιστορία της χώρας έχει δαπανηθεί τόσο μελάνη και τόσος τηλεοπτικός χρόνος;

Προς τι τέτοιος "αιφνιδισμός" για το περιεχόμενο μιας ομιλίας, η οποία εν πάση περιπτώσει αποκαλύπτει όλα όσα σκέπτονται οι πρωτομάστορες του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν τολμούν να το δημοσιοποιήσουν; Προς τι τέτοια υποκρισία για μια κριτική την οποία όλοι αποδέχονται σιωπηλώς, αλλά οι περισσότεροι αποφεύγουν να την αποδεχθούν δημοσίως; Η περίφημη πλέον "Ομιλία της Άννας" αποτέλεσε για την εβδομάδα που μας πέρασε τη σημαντικότερη

εξέλιξη στα του ΠΑΣΟΚ τεκταινόμενα.

Έως και ειδική δημοσκόπηση προβλήθηκε για το ζήτημα ενώ δεν ήταν λίγες οι επιθετικές αντιδράσεις, ιδιαίτερα εκ μέρους του κ. Βενιζέλου για το περί "Άννης το Ανάγνωσμα".

Μερίδα του περιβάλλοντος του Γ. Παπανδρέου έφτασε στο σημείο να αποποιείται τη στήριξη του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ από τη συμπαθή πολιτικό, χαρακτηρίζοντάς τη "εκουχρονιστικό βαριδί" το οποίο δεν θα έπρεπε να "φορτωθεί ο Γιώργος". Τι συνέβη τελικά με την παρουσία της Άννας και κατά πόσον δικαιολογείται αυτή η θυελλώδης αντίδραση των δύο στρατοπέδων; Τι έθιξε τελικά περισσότερο τους "πρωτομάστορες" της Βαλκάνιας σοσιαλδημοκρατίας; Το γεγονός ότι κάποιος τόλμησε να θέσει όρους για την πολιτική στήριξη του αρχηγού;

Το γεγονός ότι αποτόλμησε να αμφισβητήσει εμπράκτως τη "λευκή επιταγή"; Το γεγονός ότι μία πολιτικός, κατά τεκμήριο ενσωματωμένη στον σημερινό πυρήνα, απογαλακτίζεται αναλαμβάνοντας το πολιτικό κόστος όταν μάλιστα το σύνολο αυτού του πυρήνα συστρατεύεται μετά του Ευάγγελου Βενιζέλου;

Το ότι μία γυναίκα πολιτικός διεκδικεί αυτόφωτο πολιτικό λόγο; Το ενδεχόμενο αυτή η πολιτικός να καταστεί κάποια στιγμή "επικίνδυνη" ή έστω ρυθμιστής εξελίξεων στο μετά τη 12η Νοεμβρίου ΠΑΣΟΚ;

Ανεξάρτητα από όλα τα παραπάνω η κυρία Διαμαντοπούλου κατάφερε σε διάστημα ενός μηνός να αποτελεί επίκεντρο ενδιαφέροντος και ανακλαστήρα αντιδράσεων. Στην πολιτική είναι καλύτερα να σε φθονούν παρά να σε αγνοούν. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτοί που φθονούν είναι εκείνοι που πρώτοι θα σπεύσουν να χειροκροτήσουν.

Στην ουσία η Άννα Διαμαντοπούλου διασφάλισε το δικαίωμά της να αρθρώσει πολιτικό λόγο στο μετά Νοεμβριανό ΠΑΣΟΚ, δικαίωμα που θα της αναγνωριστεί από τους πολίτες αν εξακολουθήσουν να το διεκδικεί με πάθος, αλλά κυρίως με συνέπεια.

Διότι τελικά εκείνοι που θα επιβιώσουν του "ναυαγίου" θα είναι εκείνοι που έμαθαν να κολυμπούν στα βαθιά και μάλιστα χωρίς "μπρατσάκια".

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Δεκαπενθήμερη Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν
Ιδιοκτήτης: "Ανατροπή στην Πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Ξάνθου 28, Ελληνικό 16 777 • e-mail: anapnoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικάλη 4, 15 354 Γλυκά Νερά